

olim commemorabant, quam, cum Ottomanorum Regibus certando, infelici quodam fato amiserant. Sed non ejusmodi temporum conditionem rebantur, ut pacem cum potentissimo Rege abrumperent; neque plebis studio bella decernenda esse existimabant, quæ maris instar fluctuum modo attollitur, modo dejicitur, uti superiori cum Selimo bello compertum fuerat. Itaque Senatus decreto responsum: *Irent, de propensa in Rempublicam voluntate suis gratias agerent, egregium in eos Senatus animum testentur: verum non ejusmodi tempora esse arbitrari, ut temere quidquam moliantur, ne immaturæ libertatis specie capti, in graviora servitia se præcipitent; si benignior eorum votis aura affulserit, eandem, quæ erga majores illorum fuerat, in se Rempublicam experturos.* Cum hoc responso dimissi legati: dona insuper addita, Stephanensi quinque, Zappatenfi quatuor auri librarum.

Senatus
ad Epirotas
responsum.

Neque vero minora Turcæ damna mari, quam terra patiebantur. Nam Hierosolymitani Equites, quorum Melitæ insula insuperabile munimentum atque obex barbaris est, Mahometam quæ modo dicitur, in Africa oppidum adorti, Turcis frustra obluctantibus, expugnarunt. Ex iis duo milia de Cumana portâ egressi, cædi se subduxere; quadringenti in captivitatem abducti: direpto oppido atque incendio, ad triremes præda onusti, cum captivis, inspectantibus frustra Turcis, qui opem laturos accurrerant, sese recepere. Hoc ipso tempore in Aegæo atque Ionio ingens piratarum manus: Turcæ immisti Anglis obvios diripere, in omnes sævire, navigia intercipere, ut negotiatores perterriti jam de deferendis commerciis cogitarent. Neque ad eos cohibendos ulla satis idonea remedia erant, quod ea labes latissimo mari propagata, nullo loco consisteret, sed vaga in omnes partes sese diffunderet. Nihil vero quod ad ea mala avertenda opportunum censerent, Patres omittebant; cum præsertim quotidie complures de illatis mercatoribus Venetis, eorumque navibus, injuriis damnisque querelæ renunciarentur, nuper ab Anglis prædonibus binis navigiis captis. Quæ res Senatum impulit, ut Joannem Carolum Scaramellium, scribam, ad Elifabetham Angliæ Reginam mitteret, qui, ut ablata re-

Mahometam
a Meliten-
sibus, cap-
ta.

Mercatorum ob pi-
ratarum in-
cursionem
consternatio.

Joannes
Carolus
Scaramel-
lius in An-
gliam a Se-
natu mitti-
tur.